

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SE PRENUMERA:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N^R. 10.

Joi, 15 (27) Ianuarie.

1887.

Brașov, 14 Ianuarie 1887.

O telegramă din Berlin ne comunică, că în foia de legi a imperiului german a apărut deja ordonanța guvernului, prin care se interzice esportul de cai în ori și ce țară străină.

Acastă interdicere, care a și intrat în vigoare imediat, este de ajuns spre a ilustra părerea exprimată de principele Bismarck din nou Lunea trecută în camera prusiană despre „situațiunea periculoasă din afară.”

Pressa engleză bate mereu toba de alarmă. Mare senzațiune a produs în deosebi un articol al ziarului „Daily News” intitulat „Resboiul apropiat”. În acest articol se dice, că guvernul german s'a decis a adresa cabinetului francesu întrebarea, că ce însemnează mișcările de trupe, ce se fac de câțva timp la frontierele germane. Scirea acasta a cauzat mare panică la bursa din Paris și cerându-i-se lămuriri ministrului-președinte Goblet, acesta a declarat, că până acum n'a sosit la Paris nici o notă germană de acel cuprins.

Ziarul rusesc „Novoie Vremia”, vorbindu despre faimele ce s'au răspândit în Berlin asupra intențiilor războinice ale Franciei, dice între altele: „Dacă Rusia va trebui să reșume restabilirea situațiunii normale în Bulgaria cu prețul, ca să se dea Germaniei puțința, de a mai face o încercare să sfârșim încăodată Franca, atunci păcatul de osteneală. Totu ce Rusia n'a dobândit în anul 1878, mulțumită „onestului mijlocitor”, va pute câștiga numai atunci, dacă Germania va rămâne în temerea de-o înțelegere ruso-francesă. Rusia ce-i drept nu va pute împedea acum o nouă ciocnire între Franca și Germania, dăr depinde dela densa, să dea lucrului o astfel de întorsătură, ca Germania să nu fiă în pozițiune de astădată a se arunca cu toate puterile sale asupra inimicului.”

Cu toate aceste „Novoie Vremia” se pronunță în contra unei alianțe ofensive și defensive cu Franca dicându, că o asemenea alianță poate fi în interesul Rusiei numai dacă s'ar încurca în vr'unu conflict cu Germania. Deocamdată însă nu poate fi vorba de un asemenea conflict, deoarece Germania se ține sciau de Rusia.

Purtarea de față a Germaniei se încercă a-o explica ziarul parisienu „Temps”, care a publicat tocmai acum un articol foarte remarcabil.

„Cheia situațiunii”, dice foia francesă, „zace în schimbarea raporturilor Germaniei cu Rusia și cu Austria. Acastă schimbare a venit fără de veste.”

„Temps” reamintese, cum Germania, dela 1866, s'a înțelesu întotdeauna repede cu Rusia și dice: „Dacă nu ne înșelăm se întâmplă chiar acum ceva asemenea, numai cătu pactul nu s'a încheiat tocmai în contra Austriei, dăr sigur pe contul Austriei. Discursul contelui Kalnoky dela 18 Noevre an. tr. a arătat încă încredere în ajutorul Germaniei. Astăzi nu s'ar mai exprima o astfel de încredere. Asupra cauzelor acestei schimbări se pot face numai presupuneri. Poate că prințul Bismarck află puterile militare ale Austriei neîndestulătoare ca sprijin. Poate că modulul prevenitor, cu care a întâmpinat pressa francesă pe Rusia, l'a îndemnat să paralizese o înțelegere a Franciei cu Rusia. Alianța există; dăr pe când mai nainte Austria și Germania erau legate printr'unu deosebitu pact, există acum legături deosebite numai între Berlin și Petersburg. Principele de Bismarck a declarat, că nu numai Bulgaria, ci întregul Orientu îi este indiferent Germaniei. Nu se putea spune mai clar, că Rusia are în Turcia carte blanche. Dacă Rusia va merge la Constantinopol, va ave de furcă cu ea Austria.”

„Ilusiunea acelor Francesi — continuă „Temps” — cari cu un zel slab tănuit au stăruit pentru alianța Franciei cu Rusia, constă în aceea, de a nu vedea, că Franca nu poate da nimic în schimb Rusiei pentru această alianță. Intre Germania și Rusia nu există nici un conflict, pentru a căruia ducere la capăt Franca s'ar fi putut vinde ajutorul său. Franca n'a putut da Rusiei nimic nici în Orientu, pe când Germania n'avea decât să lase în baltă pe Austria, spre a mulțumi dorințele cele mai ferbinti ale Moscoviților.”

„Situațiunea este prin urmare următoarea: Austria se află față în față cu Rusia, Germania cu Franca. Nu negăm, că o asemenea situațiune este neplăcută pentru Austria ca și pentru Franca, și că siguranța națională trebuie să fiă apărută prin măsuri de precauțiune. Dăr e de ajuns să ne gândim puțin, spre a ne mai liniști. Germania poate să părăsească pe Austria în rivalitatea ei cu Rusia, nu poate însă concede ca Austria să înceteze a mai fi ca putere mare unu contra-pondu față cu influința Rusiei, ce crește pe zi ce merge în Orientu. Germania trebuie dăr să admonieze pe Rusia, ca să se modereze. Să admitemu de altă parte, că Germania voesce să se bată cu Franca. Atunci nici Rusia, nici celelalte puteri nu voru pute concede ca ultimele resturi ale echilibrului european să cadă victimă egemoniei germane. Nu trebuie să se uite, ca Franca este unu puternicu factoru în sistemul european și că situațiunea sa politică și materială cade greu în cumpănă.”

Foia francesă ajunge la conclusiunea, că dacă Franca va rămâne în defensivă, Germania nu o va ataca și pacea va pute fi susținută.

Dăr dacă va sosi la Paris fatala notă germană, de care vorbește „Daily News”? Nu se poate cugeta și casul, că Germania, ne mai putându suporta pentru durată greaua ei armătură, se va vedea constrinsă chiar de a provoca decisiunea, de care vorbea mareșalul Moltke? Noi scim, că principele Bismarck a dovedit u numai odată, că se pricepe la politica de aut-a-t. Opiria esportului de cai poate fi chiar o introducere a acțiunii decisive.

Unu discursu alu ministrului de războiu danez.

Cu ocasiunea unei festivități în Copenhaga, ministrul de războiu alu Danemarcei, după cum anunță „Post” din Berlin, a rostit unu discursu politicu, din care estragemu următoarele părți:

„Ne vom aduce în totdeauna aminte, dicea ministrul, că patria noastră a fost sfâșiată și mulți dintre compatrioții noștri credincioși trăiesc în sclăvia sub yutul prusianu. Dăr ce ne folosesc tânguirile? Mai bine să ne silim ca să recucerim ce am pierdut!”

„Guvernul și Camera au făcut legi pentru organizarea armatei și în care timpulul de serviciu a fost prea scurtu determinat, de aceea e datorica fiecăruia de a se exercita și să fie gata când va suna ora. Trebuie cu toții ca să muncim spre a grămădi bogății în țară, căci mulți bani ne va costa. În viața noastră politică ar trebui să dovedim că suntem cu toții uniți, spre a face cele mai mari sacrificii pentru reinălțarea Danemarcei. Tânerul să și sacrifice viața, bogatul să averse, femeia sărbatul, mama fiul, și numai atunci vom dovedi că nu suntem niște degenerați urmași ai acelor cari la timpul lor au apărut Copenhaga contra Suedilor și Englezilor. — numai atunci vom recuceri ceea-ce am pierdut.”

Acestu discursu a făcut sânge rău în Berlin și o telegramă din Copenhaga, ca să mai slăbească efectul discursului, a dat unu felu de desmintire, dicându că discursul s'a telegrafiat necorect.

Crușimile gendarmilor.

Doi Sași din comuna Crișu, în comitatul Târnava mare, Schuster și Thellmann, publică în „Sieb. D. Tgblt.” dela 21 Ianuarie o descriere despre torturile ce le-au suferit dela conducătorul postului de gendarmieră din Elisabetopole. Fiindu arestați de patrula de gendarmieră din Crișu sub falsa invinuire, că ei ar fi datu focu fânului unai locuitoru de acolo și i-ar fi ruptu gardurile, fură escortați la Elisabetopole, unde au fostu maltratați în modu bestialu de conducătorul postului. Schuster fu apucat de pâr, bătutu cu pumnii până la sânge, trântitu la pământ, căcatu cu picioarele și printr'o lovitură cu călcăiul cisme i-au fostu ruptu trei dinți. Apoi trebui să stea timpu de două ore într'o pimniță umedă, în cămașe și în ismene, într'o gropă umplută cu apă rece ca gheața, și în timpul acesta canibalul conducătoru alu postului i-a datu peste capu o mulțime de lovituri cu unu bătu de spină.

Încă și mai rău fu tractat Thellmann. Conducătorul postului îi trânti la pământu ilu călcă cu picioarele și-lu bătutu cu drugulu de feru dela pușcă de-lu lăsa jumătate mortu. Apoi i se puse fere la mâni, cismele i se scose din picioare și, după ce fu așezat pe spate, i se dete la tâlpile picioarelor vr'o 20 de lovituri cu drugulu de feru. Acastă tortură a durat trei ore. Nevinovatul Thellmann, nevoindu să mărturisescă unu faptu ce nu l'a făcutu, conducătorul postului îi oferu 50 fl. numai să i numescă pe cineva ca făptuitoru, fiă, ori nu vinovat. După ce Thellmann a respinsu cu indignare acastă rușinosă ofertă, amândoi Sașii fură predați judecătoriei, unde fură ținuți în carceră încă șapte săptămâni.

Astfelu istorisescu torturații lucrulu în „Sieb. D. Tgblt.” și în sarcina lor li se lasă și răspunderea acestei istorisiri. La acestea însă întrebă „Kronst. Zeitung”: „Asia e binecuvântarea administrațiunii maghiare? Și acesta s'a întâmplat într'unu scaun odată săsescu care se ține acum de comitatul Târnavi mari, în fruntea căruia stă vestitul fișpanu contele Bethlen Gabor și totodată în fruntea Kulturgylet-ului ardeleanu maghiaru. Frumosa cultură!”

Sciri militare.

Austro-Ungaria. O telegramă din Viena a „Agenției Havas” anunță, că după nise informațiuni din bună sorginte, arsenalele au primitu ordinul de a face pregătiri de urgență, ca și cum ar fi o acțiune iminentă, în fine esportul cailor va fi în curându interzis. Tote acestea ar fi motivate de mișcările trupelor rusești la graniță.

România. Căpitanul Dimancea, inventatorul revolverului adoptat de armata română, este însărcinat cu privegherea construcțiunii celor 6000 pușci cu repețițiune comandate în Germania. Unu nou transportu de cai din Rusia a sosit la Ungheni pentru armata română, dice „Românul”. Mai mulți ofițeri din diferite corpuri au plecat spre a-i primi.

Germania. „Central News” asigură, că câțiva lucrători germani dela manufactura de arme din Enfield în Anglia au primitu dela consulatul german din Londra o telegramă, prin care li înscințează ca să fiă gata a se întorce în orice moment în Germania. O asemenea comunicare s'a adresat tuturor supușilor germani din Anglia și alte părți ale Regatului-Unit.

SCRILE DILEI.

Inspectorul scolar alu comitatului Bistrița-Năsăud a luat inițiativa pentru înființarea unui asil de copii. Sașii îi apucară însă înainte și deschise în Bistrița o grădină de copii sub conducerea unei învățătoare cu diplomă din străinătate. Inspectorul scolaru Dr. Havas se făcu focu și cătranu, și într'o ședință din zilele trecute a comisiunii administrative propuse: conducătorea grădinei de copii să fiă suspendată din oficiul ei până când i se va nostrifica diploma. Unu membru alu comisiunii reflectă, că grădinile de copii se pot conduce și de străine și că într'unu astfelu de institutu peste totu nu

e necesară limba maghiară. Propunerea lui Havas însă fu primită cu mare majoritate, după ce mai accentuă și fișpanul Banffy-pașa, că aci e cauză întemeiată d'a se închide grădina de copii, căci — dize el — înainte de deschidere trebuia să fiă incunoscițat oficial inspectorul școlar, spre a pute cerceta dacă localitățile corespund în privința sanitară scopului și dacă cu privire la instrucțiune se satisface cerințelor legii; acestea însă nu s'au făcut. — Totul se reduce la: așa vré fișpanul-pașa și așa face, vré grădina de copii unghurească seu mai bine d'is de maghiarisare.

—x—

Printr'ună decretă ală Maiestății Sale se ordonă, ca sergenții majori de serviciu dela infanteria și vânătorii să fiă înarmați cu săbii oficeresci și cu revolvere în loc de baionetă și pușcă, ca până acum.

—x—

D lă Dr. *Corneliu Diaconovich*, redactorul fôiei „Romanische Revue“, redactază din 1 Ianuarie încôce o fôie nouă germană în Reșița, sub numirea „Resitzer Zeitung“, spune „Fôia Diecesană.“

—x—

După cum se comunică din *Crișiu* diarului „Sieb. Deutsch. Tgblt“, fișpanul pașă *Bethlen Gabor* din comitatul *Târnavei mari* și mică a întrebuintat în vâra trecută aprôpe 200 de lucrători, ca să facă stăvilare la una din liveștile sale spre a o apăra contra pârului ce curge p'acolo. — Ferice de pașale și vai de poporațiunea de sub administrațiunea loră.

—x—

Reuniunea română de cântări din *Sibiu* a dată Duminecă un concert, sub conducerea d-lui *George Dima*, care a eșit strălucit. Programul a cuprins piese de *Ladachn* („Făgăduința“), *Hayden*, *Goltermann*, *Weinurm*, *Schubert* („Cruciații“), *Dima* („Hora“). Diarul național sâsesc din *Sibiu* face o frumoasă critică asupra acestui concert.

—x—

În *Oravița* s'a comis un furt îndrăsnit. Hoții, de urma cărora nu s'a dat până acum, au intrat în locuința inginerului *Nemetz* și au luat cu ei cassa de bani, în greutate de șese măji. În cassă se afla 800 fl. bani, libele dela casse de economi, prețioase, și hârtii de valoare. În imediată apropiere de locuința inginerului se află casarma gendarmeriei, de care se vede că hoții n'au avut nici o temere.

—x—

Direcțiunea postală din *Sibiu* a scris concurs pentru ocuparea postului de magistru postal din *Puiu*, comit. *Hunedora*. Pe lângă încheierea de contract de oficial și depunerea de 100 fl. cautiune, acestu post este împreunat cu 280 fl. salar și 340 fl. pașală de cancelaria și transport. Rugările de concurs sunt a se trimite direcțiunei postale din *Sibiu* în termen de 3 săptămâni.

—x—

Diarul oficios sârbesc „*Videlo*“ aduce senzațională destăinuire despre stările din *Bulgaria* și *Serbia*, și despre o detronare a regelui *Milan* plănuită de opoziția sârbescă. Articolul, ală cărui autor e un căpitan bulgar, produce cea mai mare senzațiune, deoarece se desemneză ca participatori ai conjurațiunei și Sârbi din *Ungaria*.

—x—

Convorbiri literare, Nr. 10 dela 1 Ianuarie 1887, cuprinde: *V. A. Urechii* „Mormântul lui *Miron* Costin“; *T. C. Văcărescu* „Consiliul de război dela *Radeșița*“ (fragment); *Emilia Skrzyszewski* „În țera Moșilor“

(traducere); *G. Gr. Băleanu* „Cestiuni gramaticale“ (urmare); *N. Mandrea* „Magistratura în statul român“ (urmare); *V. Alexandri* „Slătirea bisericeii Curtea de Argeș“ (legendă); *Veronica Micle* „Visul cel din urmă“, „Cu gândul“, „Serisore“ (poesii); *Duliu Zamfirescu* „O suflet“ (poesie); *George Vasiliu* „Vremea trece“, „La denia“, „De astă vâra“ (poesii); *T. Robeanu* „Voevodul“ (poesie); *V. Codreanu* „Ca o fantastică“, „O voce“ (poesii); *Correspondența*. Bibliografiă. Convorbirile literare apară la 1-ma fiecărei luni în *București*, sub direcțiunea lui *Iacob Negruzzi*. Abonamentul pentru *Austro-Ungaria* 15 lei pe an. Abonamentele se adresază la administrația: *Socecu* și *Teclu*, strada *Berzii* 96 în *București*.

—x—

În *Cohalm* seceră multe jertfe, mai ales între *Români*, aprinderea de plumăni.

—x—

Cu ziua de 1 Februarie 1887 sunt numiți capelanii militari cl. 2 în rezervă *Nicolai Munteanu*, preot ală archidiecei gr. cat. de *Alba-Iulia* și *Făgăraș*; *Iuliu Berinde*, preot ală diecei gr. cat. de *Gherla*, Locotenentul *Iulian Palua* dela regim. 50 de inf. e concediat pe un an cu locuința în *Viena*. Colonelul *Franz Benda* dela regim. 2 de infanterie e trecut în pensiu la propria sa cerere.

—x—

Regina *Elisabeta a României* a dat, prin secretariatul cabinetului ei, încuviințare profesorului *Geza Gidofalvy* dela gimnaziul unghuresc din *Sibiu*, să publice poveștile *Peșului* în traducere unghurescă.

—x—

Încă nu se stinsese focul dela hotelul *Boulevard* din *București*, și sosi scirea că un alt incendiu mare a izbucnit în calea *Victoriei* în colțul celei *Dorobanților*. Acolo se află în curte Biserica albă, care era încongiurată de o clădire, ce avea jos prăvălii și sus case de locuit. Totul era numai în pământ și de aceea focul s'a întins cu o mare repedițiune. La mai toți locuitorii d'acolo li s'a ars avutul și prea puțin s'a putut scăpa. A ars mai totul și n'au rămas decât nise ruine. Focul a fost stins pe la ora 11 din noapte. Mulți locuitori și-au scăpat viața eșind pe ferestre. Un oficer a fost rănit.

—x—

Gubernatorii civili ai regatului *Poloniei* au interzis esportul de cai pentru armatele germană și austro-ungară

—x—

În *Essey* s'a înființat o filială a reuniunii „Crucea roșă“ a regatelor *Croația* și *Slavonia*.

Prigonirile în pașalicul Nr. 1 ală lui Banffy

Dela întrunirea *Someșurilor*, Ianuarie 1887.

Umblând mai de curând prin *Deșiu*, capitala municipiului de model al *Ungurismului modern*, *Solnoc-Dobâca*, am înțeles din isvor autentic, cumcă pe la anul nou er s'au mai împușinat *Românii noștri* de pe la oficiurile publice — astfel că acuma nici de sementă n'au mai rămas, seu cu alte cuvinte, decât din nefericire te-ai născut *Român*, nici în un post de scriitor nu te mai poți susține.

Președintele dela tribunalul din *Deșiu*, d. *Balas*, împreună cu directorul de cancelaria *Dombora*, care, ultimul poftesce dela diurniștii *Români*, ca pe alia să nu umble cu alți *Români*, pe la casele și vetrele loră se nu vorbescă în limba loră maternă, ci numai unghuresc, că

de nu, îi de-lară de periculoși statului, — d'ic — am auzit, că acești domni au dat drumul și celor ce mai erau pe aci încă suferiți prin cancelaria la cartea fundară cum au fost d. *Fioreanu Hatosu* aplicat ca arhivar de vre-o 9 ani, care și pricepea oficiul, și *Eliu Micșia*, având și censura în cauzele cârților fundare — acuma au rămas acolo numai *Unguri cari numai unghuresc știu*.

Așa apoi de când e referit la cârțile fundare d. jude *Papp Farkas*, importat aci din *Ungaria* de sud, nu numai că nu se primesc suplice scrise în limba română, ci și suplicele unghuresc, decât au acuse românesc, se resping, ca să se traducă în limba maghiară pe basa ș-lui 70 din procedura cârților fundare interpretând rău acest ș, ca și cum limba noastră nu s'ar pute numera între limbele usitate în patriă (divatozo nyelv), care aci la noi ar pute fi numai limbă necunoscută, ca limba englesă ori chineză.

Ca să nu apară de aserent deșert, mă provocă la cauza eclesiei gr. cat. române din *Mica* de sub Nr. 3495/886 care încă, având un contract românesc, fu respinsă din asemenea motiv nejustificat în lege.

Asemenea a delaturată președintele tribunalului din *Deșiu* și pe cel din urmă diurnist d. *George Cira* dela judecătoria cercului din *Beclean*, care era un bărbat cum se cade, deși judele de cerc regesc, cu totădinsul voia ală ave ca *Român* pe care-l folosea de traducător translator în pertractările cu litiganții, cari fac majoritatea covârșitoare a poporului român din cerc.

Consecința naturală a depărțării *Românilor* din oficii — și a nepriceperii lumii partidelor române produse casuri comice și absurdități, ca cele ce s'au întâmplat deunăzi la o pertractare finală într'o căusă penală, unde judecătoria unghuri ca *Szalanczi* — aduseră oțărarea ca să asculte de martor o „marțină“ — epă, cum dice poporul nostru — spre compromiterea sanctuarului justiției

Limba română huiduită din administrația politică publică, și nesuferită pe la tribunale, cari încă fac politică maghiară, *Românii* scoși până la unul din toate beneficiile publice ale patriei străbune, pe când de altă parte dările cele aprôpe nesuportabile se scot de pe ei fără milă cu execuția să nu se clătine față cu o asemenea stare de lucruri sementul de dreptate și să nu se deștepte în ei dorul după egala îndreptărire națională?

Unde se recurgem, la cine să cercăm alinarea suferințelor, când dela ministrul justiției din *Buda-pesta* isvoresc toate acestea neîndreptățiri! —

Pre această cale s'au delaturat cei mai mari ai noștri — acuma au ajuns în ultima analiză la bieții copii dintre cari în timpul mai din urmă alungară vreo 10 inși, și în locul loră puse tot *Unguri* neoși. Până când atâte nedreptățiri!

Observatoriul.

O serată română în Biserica-Albă.

Biserica-Albă, în Ianuarie 1887.

(Urmare și fine).

A urmat apoi jocul; Vă puteți imagina cât loc a rămas pentru danțatori, când 800 de capete stăteau îndesate, încât abia se putea clinti cineva. În loc să se fi mai rărit șirul oșpeților, par'că tot se mai îndesa. Causa e ușor de explicat, căci încă mai erau pe programă a se executa înainte de miezul nopții 2 tablouri de marmor și 2 tablouri vii. La acest loc trebuie ca să amintesc, că corul toate le-a pus în mișcare — și precum Vă am comunicat trimițându-Vă programa — n'au cruțat spese pentru d'a face o seară

FOILETONU.

Notițe istorice și etnografice despre Bulgaria.

(Urmare.)

O proprietate particulară a *Văii-Cazanlic* sunt așa numiți „*tumuli*“ — morminte păgânesce, cari se află împrăștiate preste tot locul în numita vale și cari dovedesc, că țera a fost locuită chiar și în timpurile cele mai vechi, deoarece acești „*tumuli*“ au trebuit să fiă construiți cu mult înainte de domnia *Românilor*. Aceste monumente sepulcrale sunt uneori înalte de câte 15 metri, în vreme ce altele sunt construite cu mult mai scunde. Cele mai mari, se vede treba, că au fost ridicate pentru vre un cap, principe seu duce. Din depărțare *tumulii* sementă cu corturi mari de război. Într'unii din acești *tumuli*, săpându-se sistematic, s'au aflat morminte în formă de sarcofage construite din cărămidă seu din lespezi de petra, apoi schelete mai mult seu mai puțin bine conservate, cari schelete au fost aflate în pozițiune seșend pe calcăe (stărcind). Într'unele morminte s'au aflat pe lângă schelete și virfuri de săgeți de fer, hârburile de vase de lut etc.

Consulul francez, care a pus să se deschidă un astfel de mormânt în apropierea *Filipopolei*, află

într'ensul coifuri, vârfuri de lănci și altele; însă numai de metal nenobil. Cumcă în alte morminte s'ar fi aflat chiar coifuri, inele etc. de aur, acesta se poate trage la indoelă.

Astfel de morminte se află de altfel risipite prin întregă *Bulgaria*, în grupe de câte 7, 11, ba chiar câte 27 nu în mare depărțare unele de altele. Turcii cred, că aceste morminte ascund în sine osămintele soldaților loră căduți din timpul expedițiilor de cucerire turcescă.

În timpul potrivit să vedă intrând în toate localitățile mici ale *Văii-Cazanlic* mici caravane, cari aduc trandafiri în coșuri (corfe) mari cărate de măgari. Frumose sătence, vesele și îmbrăcate în cămeși albe ca zăpada cu mare gust croite și țesute din lână văpsită în mai multe color, apoi încinse c'un fel de șurturi, numite fote, dinainte și dinapoi, formeză suita expedițiunei, care sementă mai mult a triumf; și căci toate fetele sunt atunci împodobite cu cununile de trandafiri și chiar și bastoanele cele lungi seu pârghiile, cu cari se mână măgarii sunt învăluite cu trandafiri.

Nu numai în *Valea-Cazanlic* se cultivă regina florilor și se prepară oleiu de trandafir. Pe lângă *Tibru* și *Eufrat* era trandafirul lătit și bine cunoscut chiar de pe timpul lui *Herodot*. *Babilonienii* au fost de bună sementă cei dintâi, cari au preparat oleiu de tran-

dafir, când *Grecii* și *Românii* nici că se cugetau la așa ceva. Oleul de trandafir formeză încă și astăzi cel mai plăcut articol de parfumerie în *Asia meridională*. La *Gazimpur* lângă riul *Ganges* el se produce în mari cantități, d'er stă tare sus în preț și cel mai puțin dotat cu mijloce trebuie să se mulțamească și cu apă de trandafir, care este cu mult mai efină. Oleul de trandafir din *India* se transportă chiar până la *Persia*. Producțiunea de oleu de trandafir a *Egiptului*, care o dinoria era foarte renumită, a decăzut foarte tare și abia mai acopere trebuința țerei *Chedivului*.

Cantitățile cele mari de oleu de trandafir, pe care le întrebuinteză parfumiștii europeni și anume cele englese, se produc mai numai în localitățile de sub polele sudice ale *Balkanilor*.

Cât de minunată este *Valea-Cazanlic*, pentru această ne dă atestat escelent împrejurarea, că dintre cele 123 de localități tractice, cari poartă producțiunea de oleu de trandafir ca oleu de casă, 42 se țin de ele și că din cele 1650 de kgr. produse în termen mediu pe an vr'o 850 de kgr. cad pe *Valea-Cazanlic*. După cum este temperatura anului, mai bună seu mai rea, este și recolta trandafirilor mai mare seu mai mică. Într'un an favorabil, adică mănăs, cum a fost anul 1866, cantitatea de oleu de trandafir a atins cifra de 3000 de kgr., și în anul 1872 în urma răce-

plăcută publicului și din acestu incident, pentru aceste tablouri, cari au încoronat preșera de Sân-Vasiu, au lăsat să se gatească prin pictorul Putnicu cortine anumite și potrivite pentru fiescarea tablou. Iluminarea acestora s'a făcutu prin focu bengalicu și prin magnesiă cu 4 mașine anumite gătite spre acestu scop. Ideea d'a se esecuta aceste tablouri a venit de la o damă, care avându sensu pentru această artă promițându corului su-cursul ei cu ajutorul celorlalte dame a căror nume voiu însemna mai la vale — a pregătitu toate costumele trebuincioșe și le a împodobit după cerința tabloului — unu lucru de 3 săptămâni nesocotind probele ce se făceau, cari asemenea au absorbitu unu timpu considerabilu. Aceste dame Domnei Maria Truxes născută Popovicu îi compete mare multumită și totă recunoștința atât din partea corului cât și din partea publicului.

Costumele cele din tablourile în marmoră erau de cașmir alb împodobite cu mărgelile totu albe. Fața personelor albită, ca și costumul. Părul de fuior (căneapă) și albitu ca și vestimentul și era după recerință, în bucle cari decorau la unele figuri și umărul, Ochii erau închiși.

După 11 ore s'au terminat pregătirile pentru aceste tablouri. Clopoțelul vestesce încetarea jocului, a șgomotului din sală și pote că pe vr'o păreche amorosă a trezi'o din călătoria cu gândul, însă nu mai puțin nutrimentu și farmecul i-a întins aspectu feericu ce conținea tabloulu. Toți se sileau a ocupa locu bună ca să-și scalde ochii în câteva secunde de plăcere. A 2-lea signalu privea pe damele din tablou ca să-și ia pozițiune și totodată și muzicii militare care era postată după culise și avea să esecute o melodiă piano amăsurată tabloului. Alu 3-lea signalu era pentru cortinariu și piro-technic (Schescherko) er alu 4-lea signalu era menit celorl postatî la mașinile de magnesiă. Cortina se ridică, cei 800 din sală și rețină respirația și privesc nemișcîți spre fundul binei, de unde li se presintă pre lângă șoptele dulci ale muzicii și la variata iluminare, care din ce în ce se făcea mai intensivă — tabloulu primu de marmoră, Fața lui Iefta în așteptarea tatălui său" din istoria biblică după Doree.

În fundu spre bină era ridicată o movilă (colină) anumit zugrăvită pentru acestu tablou — la mijlocu era fața lui Iefta (Leopoldine Truxes) cu mâinile ridicate spre ceriu, cu espresia feței în așteptare; cu ochii închiși și, precum am descris mai sus — albă din creștetu până în telpi par'că sculptorul abea s'ar fi îndepărtat; er prietenile ei în stânga: o statuă cu o citară în mâna stângă și cu dreapta atingându câteva cordi (Domna Anna Greiner soția avocatului Greiner F.) lângă dânsa apoi altă statuă (Tesalia M. Roșiu) care vestea apropierea barcei și înmediat lângă acesta era postată a 3-a statuă (D-șora Cornelia Romelici) cu trîmbița (ținută cu gîngăși la gură și îndreptată la o parte. În dreapta feței lui Iefta a tostă D-șora Elena Popovicu cu o tamburină (ținută costîșu în sus, lângă dânsa D-șora Aurelia Turcône cu o harfă netedă în mână și cu privirea spre fața lui Iefta și în fine Domna Roza Nedici cu 2 cînele albe asemenea cu privirea spre fața lui Iefta, figura principală. Acestu tablou fu repetat și freneticu aplaudat de cugetai că pică plafonul salei. Potu dice: tabloulu era atât de cu efect și fermecătoriu par'că vedeai ființe prin vîduduh, nu-ți venea a crede că statuetele ar fi reprezentate prin ființe cu vieț. Am audîtu pe unii întrebându, că de unde au adus Români atâtea statue frumoșe.

Alu 2-lea tablou „Psyhe în templu rosoloru", după tabloul lui Paul Thumann era și mai frumos decăt celu d'întăiu. Aci stă Psyche (d-șora Leopoldine Truxes) pe unu pedestalu în coborire din Templu, căreia din popor unu (d-lu D. Bălănescu) i asternea rose în cale, er altul din popor (d-lu S. Rașiovanu) ingenuchind pe trepta ultimă a pedestalului privea spre Psyche. Celalatu publicu din Templu (domnele Anna Greiner, Rosa Nedici, Maria Truxes, Elena Popovicu, Aurelia Turcône, Cornelia Romelici și Tesalia M. Roșiu) erau pe o estradă postate în dreapta și stînga în fondul templului și aveau direcția privirii — căci ochii erau închiși — spre Psyche. Decorațiunile caliselor și a cortinei din fundu purtau pe stalpii gigantici totu împletiri cu funii de rose. Și acestu tablou fu repetat și freneticu aplaudat. Publicul sta

ca unu muru neclătitu în uimire șoptindu-și unu „ah ce frumos!"

Acestora le-a urmatu apoi simbolicul anului vechiu, pre lângă batera în cîinele a ôrei de meșul nopții. Totu atâtu farmec și efect a produs și acestu tablou viu. Anul vechiu (d-șora Elena Popovicu) pe o colină în profilu spre publicu într'unu vestimentu cenușat cu stele aurie împodobit anumit gătîtu de dânsa, cu fața stînsă în mână spre pământ și totu cu așa privire era în trecere spre cei doi copilași (gnomi) copilele Maria Paleu și Regina Truxes) din cari unu a ținut anul vechiu o urnă golă în ezle.

Publicul de nou a eruptu în aplause și cerea repetirea, însă ora 12 băt, anul 1886 s'a dus ca să nu se mai întorcă, așa nu s'a putut repeti acestu tablou. Înmediat a urmatu apoi anul nou, în o trăsura triumfală aurită și împodobită cu flori vii, în care anul nou (Leopoldine Truxes) în haină albă decorată cu ghirlande de trandafir și cu brau aurit cu unu cornu de flori — la Fortuna — în brațe în pozițiune profilară cu privirea spre publicu stătea nemișcată.

La Căruta triumfală erau prinși 2 ângerași (copilele Silvia Paleu și Paulina Truxes) unu de dreapta celalatu de stînga cu privirea spre publicu, er altu ângerașu (copilița Aurora Liuba) era pe o mică movilă ingenuchiatu pe unu picioru, ținendu anului nou o corlă plină de flori în cale. (De ar fi vîdutu D-lu Georgie Liuba pe letița sa Aurora în calea anului nou, i-ar fi scăpatu lacrimi de bucuriă.)

Acestu ultim u tablou a încantat pre toți încat trebuia satisfăcutu dorinței publicului d'alu repeta.

Aplausele publicului numai cu continuarea jocului s'au putut curma. Era 1 1/2 ore după meșul nopții și încă vedeam 2 sute de părechî jucându cadrulul. Înainte de inchiere ca să nu abuzez de paciența celorlora lui mi țin de datorința a aduce în numele corului mulțămîta profundă tuturor Damelor cari au datu sprijinul intelectual și materialu corului român, apoi d-lui S. Rașiovanu care a avut rolul greu d'a fi suflerul diletanților din piesa teatrală și în fine d-lui Petru Mănciu croitoru în Oravița, care a fostu atât de generos și a datu gratis vestiminte (terănesci coriștilor), cari au jucat în piesa teatrală — și-lu potu recomanda ținutului întregu ca pe unu croitoru solid și pricepătoru maestru în specialitatea sa.

Dintre ôșpetii esterni am putut saluta; dintre Dame: pe domnele Sofia Popovicu din Satul-nou cu nepoța sa Lyubița, Bosica din Glogon, Iustina Nadașianu din Ciuchiciu, Rachela Ciuciu din Mircovați; — dintre domni pre domnul Nicolae Proșeanu, vice-fiscalul din Lugoșu, Filipu Adamu, proto-popu din Iamă cu soția, Simeon Luca, preot totu de acolo cu soția, Adamu Hernea, comerciantu din Mircovați cu soția, Teodoru Panciovanu preot din Iertofu. Vasiliu Murgu, economu totu de acolo, Panciovanu, notar în Voivodiniu, Simeon Bozanciu, notariu în Crucița, Mihailu Nesici, notaru din Cussici, Ungureanu comerciantu totu de acolo, er din cei interni am putut saluta mai pe toți onorațorii din statul militar, er din celu civilu pe procurorul Nicolici, vice-procurorii Dr. Gozdu și Dr. Pescha, dintre juđi pe Domni Pauncovicu, Tornea, Oltrubay, Popescu, cești 3 din urmă cu amabilele lor soții; dintre advocați pe Szöllosy, Greiner și mulți alții, cari totdeauna îmbrățișeză cu căldură întreprinderea corului.

Au încersu 330 fl., s'au spesat 200 fl. Venit curat 130 fl.

Fine finali mai adaug și aceea, că corul în semnu de mulțămîta a adus în ziua următoare o serenadă damelor Anna Greiner, Roza Nedici, Maria Truxes și tuturor damelor, cari au contribut cu binevoitorul lor concursu la reușita splendidă a acestei serate.

X. Y.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

SUAKIM, 26 Ianuaru. — La litoralii Mării roșii a izbucnit războiul între Italiani și Abisinieni. Abisinieni au atacat Massauh, der au fost respinși de Italiani. Italianii au cerut în-

tăriri de trupe, care au și plecatu din Roma într'acolo.

RAAB, 26 Ianuaru. — A început alegearea de deputat înainte de ameză. Partida liberală apărî în număr imposant la urnă, pentru ca să-și dea votul ei pentru ministrul Baross. Pentru candidatul independentu Kristinkowich se desfășură mară opintiri. Până acum liniștea nu s'a turburată.

BERLIN, 26 Ianuaru. — *Viola legiloru imperiului germanu publică ordinațiunea guvernului, prin care se interdice esportul de cai peste toate granițele în streinătate. Interdicerea întră imediată în vigore.*

DIVERSE.

Statistica globului. — După cele mai recente date statistice, suprafața pământului, care cuprinde 134,660,000 chilom. pătrați, este locuită de 1,288,000,000 indiviđi, cari se împart după rase precum urmază: 369,000,000 rasă albă, 552,000,000 rasă galbenă, 190,000,000 rasă neagră, 1,000,000 rasă roșie, 176,000,000 rasă măsliniă. Tote aceste rase vorbesc 3,642 limbi și profesază peste 1000 religii, adică: 335,000,000 creștini, din cari: 170,000,000 catolici, 75,000,000 ortodoxi, 80,000,000 protestanți, 5,000,000 mosaici, șeu Evrei, 260,000,000 religii asiatiche diferite, 160,000,000 mahometani, 200,000,000 religii idelatre și fetice. — Numărul anual al morților este de 333 milioane 333,333 ceea ce face de 91,544 pe oră 3731, pe minut 60 și pe secundă 1, de unde urmază, că fiicare din pulsațiunile noastre însemneză mörtea unei creaturi umane. — Pe planeta noastră, durata mijlocie a vieții omenesci este de 33 ani. O pătrime a populațiunei mörte înainte de 7 ani, o jumătate de 17 ani. Din 100,000 de indiviđi unu singur ajunge la etatea de 100 ani; unu din 500 la 90 ani; unu din 100 la 60 ani. — Omenii însurați trăesc mai multu decăt cei neînșurați. Din 1000, indiviđi, 65 se înșoră. Căsătoriile mai numeroșe se fac în lunile Iuniu și Decembru. — Profesiunile exercitã a mare influență asupra lungimei vieții. Astfel, în 1000 inși, etatea de 70 ani o ating: 42 preoți, 40 agricultori, 33 comercianți, 32 soldați sau ampoliați, 28 advocați șeu ingineri, 27 profesori și doctori. De aci se vede că cei ce trăesc mai multu sunt preoții și agricultorii; er cei ce trăesc mai puținu sunt profesorii și doctorii! Lucru extra-ordinar, tocmai acei ce sunt chemați a da vieța fizică și intelectuală, au vieța mai scurtă. Acesta se esplică lesne, prin gravitatea și espunerea meseriei lor, care îi condamnă a respira adeseori aerul cel mai infectu, pe lângă alte multe inconveniente și cause distrugătoare de vieța!

Unu micu romanu de moștenire. — Se anunță din Londra: Înainte cu patru săptămâni muri aci milionarul Broac și lăsă ambiloru săi nepoți bogatî fiecãruia câte o sumă de o sută mii livre sterlingi. În testamentul său scris: „Nepoții mei sciu preai banii, ei nu-i voru cheltui, precum i-ară cheltui rudele mele cele sărace." — Moștenitorul celu mai înaintat în vörstă declară, că o asemenea orânduire ar fi cea mai mare nedreptate. În înțelegere cu fratele său invită la unu ospetiu tote rudeniile și fiecare găsi spre cea mai plăcută surprindere sub talerul său bancnote în valörea moștenirei, care în casu de negăsirea testamentului, ar fi venit în posesiunea fiecãruia.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

lelor și a grindinei a scădut chiar la 800 de kgr. Cätu de mare areal pretinde cultura trandafirilor se vede din aceea, că din cifra mediă de 3200 de kgr. de foi de trandafir abia să câștigă 1 kgr. de oleu.

Trandafirul tracicu — *rosa damascena, semper virens și moschatu* — cu flori neumplute, roșii deschis prinesce mai bine pe coline nășipöse atinse de sör. Sădirea seu punerea trandafirilor se face primăvera și tömna, și culesul în Maiu și la începutul lui Iuniu. Cultivătorii de trandafiri predau marfa lor la destilatorii mai mari în oraș, și prinesc pentru o oca 30-60 de parale=7 1/2—15 cr. Cumeă oleiul de trandafir este chiar în țeră supus la mare dare, ne putem cugeta.

Prețul unu punct-vienesu = 0 56 kilogramu de oleu de trandafir de cea mai bună calitate costă la fața locului 185—200 fl. v. a.

Espedarea oleiului de trandafir se face într'unu felu de cutii de tinichea închise hermeticu, cari se mai cosă încă în pănură desă.

Cumeă oleiul de trandafir se falsifică, adică se amestecă forte tare cu alte oleiuri de preț mai mic, este de înțelesu față cu prețul celu mare al oleiului veritabilu.

Orășelul Cazanlicu nu are puțină însemnătate, fiindcă unicul drumu de cară practicabilu preste Bal-

cani duce preste Gabrova și Șipea la Cazanlicu. Aici este și cea mai însemnată fabricațiune a oleiului de trandafir, căruia orașul îi datoresce renumele său celu mare. Șeful celei dintăi firme pentru oleu de trandafir este domnul Dumitru Papazoglu. Șapte cupöre (cotlöne) aședate într'unu rëndu, provödate cu 14 aparate de destilațiune, servesc la pregătirea acestui prețios oleu. La săvörșirea acestor lucrări se întrebuinteză mai cu semă femeii bulgare, cari se dovedesc în pregătirea oleiului ca forte ditace și sprintene. Pe la sate aparatele sunt cu multu mai simple; și mai cu semă călugării sunt aceia cari se ocupă cu fabricațiunea oleiului de trandafir.

IV.

Sofia și Tërnova, capitalele Bulgariei.

Deși capitalele Bulgariei nu se potu măsura cu reședințele potenților Europei occidentale, totuși binevoitorul cetitoru alu foiei noastre le va consacra bucuröș câteva momente de contemplațiune, fiindcă stau astăzi chiar în fruntea evenimentelor și în aceste orașe se petrecu lucruri importante, cari în a lor dezvoltare mai departe nu se pote prevedea, unde șeu când se vor sfirși.

Sofia, numai cu câteva luni mai înainte reședința principelui Alexandru, este unu oraș forte vechiu, de örece chiar Romanii o cunosceau și o numeu după se-

minția tracică *Serdori, Serdica șeu Sardica*. Slavii o rebotezară *Sredec*, și Bizantinii de odinöară o numiră *Triadiza*.

Prin pozițiunea ei cea favorabilă la drumurile cele mari spre Constantinopolu, spre Serbia etc., Sofia dobändi încă de timpuriu o mare însemnătate strategică. Ea se avântă în scurtu timp la cea mai însemnată cetate între Nișu (Naissus) și Filipopole, și verisimilü, că chiar în epoca lui Aurelian a fostu tare întărită.

Sofia are unu trecut istoricu interesant, din care noi spre scopul nostru și amăsurat spațiului, de care dispun colonelul dîrului nostru, vomu estrage și vomu releva numai câteva episoade. După mărturisirea istoricului *Eutropiu* apröpe de *Serdica* s'a născut împăratul romanu *Maximinus*, care, după cum se scie, s'a avântat dela păstoru de vite la împăratu. În fine însă cădu de mâinile pretorianilor.

Cänd împăratul Aurelian a deșertat Dacia și a străformatu o parte a țermurei dreptu alu Dunărei în Mesia în *Dacia ripensis, Dacia litorală șeu țermurënă* a sa, a fostu încorporat cu acesta și districtul *Serdica*, și a ridicat acestu oraș la rangu de capitală a provinciei celei noue. În epoca acăsta *Serdica* a început a bate monete proprii.

(Va urma)

Cursul la Bursa de Viena
din 25 Ianuarie st. n. 1887

Table with financial data from the Vienna Stock Exchange, listing various securities and their values.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficiala dela 12 Ianuarie st. v. 1887.

Table with financial data from the Bucharest Stock Exchange, listing exchange rates and prices.

Cursul pietei Braşov

din 26 Ianuarie st. n. 1887.

Table with market data from Braşov, listing prices for various goods and currencies.

Depositul de Vinuri de Champanie

Vinuri de Champanie

Charles Farre in Rheims (Franţa)

- List of champagne products and prices: Sillery grand mousseux, Versenay, Grand vin de cabinet I-ma calitate.

Monsieur Baur.

Tergulu boiloru Nr. 413.

ABONAMENTE

Gazeta Transilvaniei

se potu face cu inceperea dale 1 si 15 ale fiecarei luni, mai usorü prin mandate postale.

Adresele ne rugamü a ni se trimites exactü arätându-se si posta ultimä.

Preţulü abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

- Subscription rates for Austro-Hungary: pe trei luni (3 fl.), şese luni (6 fl.), unü anü (12 fl.).

Pentru România şi străinätate:

- Subscription rates for Romania and abroad: pe treiluni (10 franci), şese luni (20), unü anü (40).

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersulü trenurilorü

Valabilü dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predealü-Budapesta şi pe linia Teiuşü-Aradü-Budapesta a calei ferate orientale de statü reg. ung.

Large table with train schedules for routes: Predealü-Budapesta, Teiuşü-Aradü-Budapesta, and Budapesta-Aradü-Teiuşü. Includes columns for train types and departure times.

Nota: Orele de nöpte suntü cele dintre liniile gröse.